

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CX.

Vydána dne 4. října 1919.

Obsah: (Čís. 519 a 530.) 529. Nařízení o organizaci vysoké školy obchodní v Praze a o studiu na ní. — 530. Zákon o státním příspěvku vyživovacím.

Čís. 529.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. září 1919

o organizaci vysoké školy obchodní v Praze
a o studiu na ní.

Dle zákona ze dne 23. července 1919, čís. 461
Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Ježto vysoká škola obchodní pro počátek se
vypraví jako samostatný odbor při české vysoké
škole technické v Praze, platí prozatím o organi-
saci její a o studiih na ní zásadně předpisy dané
pro pražskou vysokou školu technickou s od-
chylkami stanovenými tímto nařízením.

Po osamostatnění vysoké školy obchodní
vydá ministerstvo školství a národní osvěty orga-
nizační statut její a definitivní studijní a zkušební
řád.

§ 2.

Zákonná doba studií na vysoké škole ob-
chodní trvá tři léta (6 semestrů). Prvé dva roky,
tvořící obecný oddíl studia, jsou věnovány obec-
nému vzdělání obchodnímu. Rok třetí, tvořící od-
díl zvláštní, bude rozvržen ve zvláštní kursy.

§ 3.

Řádní posluchači vykonají koncem druhého
roku první (obecnou) státní zkoušku, načež po
absolvování třetího roku se mohou podrobiti druhé
(odborné) státní zkoušce.

Pro tyto státní zkoušky bude vydán minister-
stvem školství a národní osvěty podrobný zku-
šební řád.

§ 4.

Na vysoké škole obchodní působí řádní a
mimořádní profesori, soukromí docenti (habilito-
vaní), lektori, suplenti a asistenti.

Členy profesorského sboru jsou pouze profe-
soři a soukromí docenti, tito dle předpisů plat-
ných pro vysokou školu technickou v Praze.

Ostatní mohou býti přibráni do schůze profesor-
ského sboru, jde-li o předmět, který zastupují;
v té věci pak mají právo hlasovací.

Lektori jsou ti, kdož nejsouce habilitováni
konají na vysoké škole obchodní přednášky nebo
cvičení.

Suplenti jsou ti, kdož byli na dobu 1 roku po-
věřeni konáním přednášek nebo cvičení.

Asistenti podporují profesora při přednáškách
a při cvičeníh.

§ 5.

Řádnými posluchači mohou býti absolventi
i absolventky tuzemských středních škol obec-
ného směru a jim na roveň postavených škol od-
borných (obchodních akademií nebo vyšších škol
obchodních, vyšších škol průmyslových a p.), vy-
konají-li s prospěchem zkoušku dospělosti.

§ 6.

Výjimečně mohou v studijním roce 1919/20
býti přijati za řádné posluchače absolventi ob-
chodních akademií, na nichž v době, kdy absol-
vovali, nebyla zavedena maturita.

§ 7.

Řádní posluchači a absolventi obchodních
akademií nebo jiných rovnocenných vyšších škol
odborných, kteří ve studijním roce 1918/19 nebo
dříve měli na vysoké škole technické v Praze za-
psány všechny předepsané přednášky prvního
ročníku dvouletého studia obchodního, mohou
v letošním roce studijním pokračovati ve studiu
na vysoké škole obchodní jako řádní posluchači
a budou koncem studijního roku 1919/20 přípu-
štěni k první státní zkoušce, prokáží-li, že na-
vštěvovali přednášky a cvičení, jež letošního
roku budou pro ně výjimečně zavedeny.

§ 8.

O přípuštění cizinců k zápisu, o započtení se-
mestrů z jiných vysokých škol anebo z vysokých
škol cizozemských rozhoduje po slyšení profesor-
ského sboru ministerstvo školství a národní
osvěty.

§ 9.

Hlavní předměty obecného oddílu jsou: národní hospodářství, právo, věda, nauka soukromohospodářská, matematika a kupecké počty, obchodní zeměpis a dějepis, nauky přírodní a technologie a moderní řeči.

Podrobný plán přednášek obecného oddílu, navržený sborem profesorským, schválí ministerstvo školství a národní osvěty.

§ 10.

Nařízení ze dne 24. května 1907, čís. 135 ř. z., o přípravě kandidátů učitelství na vyšších školách obchodních, zůstává prozatím v platnosti.

Studium v prvních dvou letech na vysoké škole obchodní bude zatím zařízeno tak, aby vyhovovalo zároveň předpisům tohoto nařízení.

§ 11.

O studiu pojistných techniků platí zatím nadále předpisy dosavadní.

§ 12.

Nařízení toto působí od počátku studijního roku 1919/20. Provede je ministr školství a národní osvěty.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.

Švehla v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Prášek v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Hampel v. r.

Dr. Franke v. r.

Čís. 530.

Zákon ze dne 23. září 1919 o státním příspěvku vyživovacím.

§ 1.

Státní vyživovací příspěvek se poskytuje, je-li nařízena mobilisace (zvýšení na válečný stav), anebo svolána domobrana:

1. příslušníkům občanů Československé republiky, kteří konají v ozbrojené moci činnou vojenskou službu, ať povinně, ať dobrovolně, a nenáleží k vojenskému stavu z povolání a nekonají zákonnou službu presenční.

2. bez ohledu na státní občanství vojínovo-

a) na území Československého státu bydlícím příslušníkům osob povoláných ku práci podle zákona o válečných úkonech ze dne 6. prosince 1912, čís. 236 ř. z.,

b) příslušníkům československých legionářů, jsou-li splněny podmínky uvedené v tomto zákoně.

§ 2.

Nárok na vyživovací příspěvky mají osoby, jež podle ustanovení všeob. obč. zákoníku mají proti povolání právo na alimenty, a jejichž výživa byla v době, kdy povolání nastoupil činnou službu vojenskou, podstatně závislá na jeho pracovním příjmu, a povoláním k činné službě vojenské jest ohrožena.

Také může býti přiznán vyživovací příspěvek osobám, které podle obč. zákona sice práv na alimentaci nemají, jejichž výživa však byla prokazatelně zcela závislou na pracovním příjmu povolání a povoláním k činné službě vojenské jest ohrožena.

§ 3.

Státní vyživovací příspěvek činí pro osobu a den, podle toho, kde měla svoje řádné bydliště v době, ve které vznikl nárok na tento příspěvek:

1. v Praze, Karlíně, Smíchově, Žižkově, Král. Vinohradech, Nuslích, Vrsovicích, Košířích a v Brně — v katastrální obci před sloučením se sousedními obcemi — 2 K 20 h,

2. v místech, jež jsou zařazena do I. a II. třídy, aktivních přídavků pro státní zřízence platných — 2 K,

3. v ostatních místech republiky Československé — 1 K 80 h.

Osobám, které mají nárok na příspěvek vyživovací (§ 2) a jež s povoláním bezprostředně před jeho nastoupením činné služby vojenské žily ve společné domácnosti, náleží vyživovací příspěvek v plné zákonné míře.

Těm osobám, které domáhají se nároku na příspěvek vyživovací (§ 2) a které s povoláním před jeho nastoupením činné vojenské služby nežily ve společné domácnosti, ale byly závislé na podporách jim poskytovaných, náleží vyživovací příspěvek ve výměře skutečně poskytovaných podpor, nejvýše však do velikosti zákonné sazby na osobu a den.

Byla-li výživa osoby tak oprávněně závislou na pracovním příjmu několika povolání, nesmí vyživovací příspěvek celkem přiznaný překročit zákonnou sazbu pro osobu a den.

Oprávněným příslušníkům povolání přiznaný vyživovací příspěvek nesmí přesahovati 15 resp. 14 neb 13 K denně podle dotyčné denní sazby.

Osoba, která samostatně žila s povoláním ve společné domácnosti a je k práci trvale úplně nezpůsobilou, má nárok na dvojnásobný vyživovací příspěvek; úplná nezpůsobilost ku práci budiž prokázána vysvědčením úředního lékaře.